

C135 – ECO20

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2008-2009

19 februari 2009

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR ECONOMIE, WERK EN SOCIALE ECONOMIE

INHOUD

Vraag om uitleg van de heer Bart Van Malderen tot mevrouw Kathleen Van Brempt, Vlaams minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen, over het relanceplan met betrekking tot de beschutte werkplaatsen

1

Voorzitter: de heer Eric Van Rompuy

Vraag om uitleg van de heer Bart Van Malderen tot mevrouw Kathleen Van Brempt, Vlaams minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen, over het relanceplan met betrekking tot de beschutte werkplaatsen

De voorzitter: De heer Van Malderen heeft het woord.

De heer Bart Van Malderen: Mijnheer de voorzitter, de sector van de beschutte werkplaatsen heeft een aantal moeilijke jaren achter de rug. Ten gevolge van de komst van goedkope Chinese en, in mindere mate, Indische producten op de markt hebben de beschutte werkplaatsen een tijdlang de druk van de globalisering gevoeld. De minister heeft daarop gereageerd en heeft geprobeerd nieuwe niches aan te boren en de innovatie in de sector in te voeren. Het resultaat is dat de beschutte werkplaatsen momenteel 14.000 mensen met een handicap en 2000 omkaderende personeelsleden dagelijks een zinvolle job bieden.

Gedurende het laatste kwartaal van 2008 is 10 procent van de activiteiten ten gevolge van de economische crisis weggefallen. Dat beeld vinden we ook in de rest van de economie terug. Deze sector ontsnapt niet aan de algemene malaise.

Eigenlijk is dit niet onlogisch. De beschutte werkplaatsen werken immers vooral in onderaanneming. Soms werken ze zelfs letterlijk in de bedrijven. Indien de productie van de opdrachtgever daalt, voelen de beschutte werkplaatsen dat des te harder. De uitbestedende bedrijven proberen in de eerste plaats de eigen personeelsleden werk te blijven geven. Het gevolg is dat de bestellingen bij onderaannemers worden ingetrokken.

Als reactie op deze ontwikkeling heeft de minister een relanceplan aangekondigd. Dit plan laat de beschutte werkplaatsen in de eerste plaats toe een gedeelte van de werkvloerbegeleiders, de reeds vermelde 2000 omkaderende personeelsleden, gedurende vier bijkomende maanden in dienst te houden. Daarvoor wordt 6 miljoen euro uitgetrokken. De minister heeft verklaard dat deze maatregel na vier maanden zou worden geëvalueerd.

Daarnaast heeft de minister eveneens 1 miljoen euro uitgetrokken om de werknemers uit de doelgroep tijdens hun periode van werkloosheid bijkomende opleidingen aan te bieden. Dit moet het 3700 werknemers mogelijk maken een opleiding te volgen. Hierdoor komen ze met meer competenties op de arbeidsmarkt terecht en zullen de beschutte werkplaatsen waar ze zijn tewerkgesteld,

nieuwe opdrachten aankunnen. We hopen natuurlijk dat dit zo snel mogelijk gebeurt.

Mevrouw de minister, hoe ernstig schat u de impact van deze crisis in? Het gaat om een daling van de activiteiten met 10 procent. Wat is de impact hiervan op de tewerkstelling in de sociale economie? Hebben we momenteel met naakte ontslagen te maken of wordt, zoals in de rest van onze industrie, massaal voor economische werkloosheid gekozen? Ik ben bekommerd om de zwakste groep werknemers. Kunt u een beeld schetsen van de invloed van deze crisis in functie van de zwaarte van de handicap der betrokkenen? De vrees is altijd dat de zwaksten het eerst moeten vertrekken. U hebt een relanceplan opgesteld. De sector van de beschutte werkplaatsen ontvangt nog steeds langs twee kanten financiering. Houdt het feit dat u met centen over de brug komt in dat de federale overheid ook met centen over de brug komt?

De voorzitter: De heer De Bruyn heeft het woord.

De heer Piet De Bruyn: Mijnheer de voorzitter, ik zou me, ook namens de ingevolge ziekte verhinderde mevrouw Stevens, bij de vraag om uitleg van de heer Van Malderen willen aansluiten.

Aangezien ik mijn bedrijfsstage voor parlementsleden van Voka in een beschutte werkplaats heb gelopen, heb ik enige affiniteit met de sector. Tijdens die stage heb ik een sector leren kennen die zich de voorbije jaren heeft geheroriënteerd en die uit de foute concurrentie met het bedrijfsleven is getreden. Dit geldt zeker voor de grote beschutte werkplaatsen. Ze hebben een nicheplaats verworven. Ze zijn zeer competitief en zeer efficiënt. Nu maken ze zich, zoals vele bedrijven, zorgen.

De heer Van Malderen heeft al naar de economische moeilijkheden verwezen. Die problemen zorgen ook in de sector van de beschutte werkplaatsen voor veel onzekerheid. Op dit vlak zijn al een aantal positieve maatregelen aangekondigd. We steunen die maatregelen. De vraag blijft evenwel welke ruimte er na de aangekondigde evaluatieperiode nog is om deze maatregelen te verlengen. Het is natuurlijk mogelijk dat de minister met een vooruitziende blik al andere maatregelen in het achterhoofd heeft. Daar hadden we dan graag meer over vernomen.

Ik stel me concreet vragen bij het zogenaamde eenheidsdecreet. Dit decreet is hier al vaker ter sprake gekomen. De problemen situeren zich vooral op het niveau van de federale overheid. Is er ondertussen schot in de zaak gekomen? Is er opnieuw overleg gepleegd?

Wat is op dit ogenblik de stand van zaken? Gaan we nog voor het einde van de legislatuur een eenheidsdecreet zien?

Mijn volgende vraag heeft niet enkel betrekking op de sector van de beschutte werkplaatsen. Ze loopt echter gedeeltelijk parallel met het voorliggend onderwerp. Het gaat om de tewerkstelling van personen met een handicap. Hoe evalueert u de tewerkstelling van personen met een handicap de voorbije jaren? Halen we de vooropgestelde doelstelling om tegen 2010 de oververtegenwoordiging van personen met een handicap in de werkloosheidscijfers weg te werken? Welke rol hebben de beschutte werkplaatsen daarin gespeeld de voorbije jaren?

De voorzitter: De heer Van den Heuvel heeft het woord.

De heer Koen Van den Heuvel: Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, geachte collega's, de beschutte werkplaatsen worden inderdaad zwaar getroffen. Door hun werking, bijvoorbeeld de enclavewerking, krijgen zij het heel moeilijk. De bedrijven bouwen dit als eerste af en dan komen de beschutte werkplaatsen in slecht vaarwater terecht.

Wij juichen het relanceplan van 6 miljoen euro voor de beschutte werkplaatsen toe. In het plan 'Herstel het vertrouwen' van de Vlaamse Regering is de oprichting van het Vlaamse Kringloofonds ingeschreven, dat door de ParticipatieMaatschappij Vlaanderen (PMV) zal worden beheerd. We lezen ook dat de beheerskosten zullen worden gedragen door de dividenden uit de nv T-Groep. Volgens onze informatie is het principebesluit van dat sociaal investeringsfonds goedgekeurd. De PMV is ook hard aan het werken om het operationeel te maken. Een van de volgende weken zou het zover zijn. Is dat zo? Werkt men hard aan die voorbereiding?

Vorig jaar is ook het Fonds ter bevordering van de Sociale Economie opgericht. Het was de bedoeling dat de dividenden uit de T-Groep ook naar dit fonds zouden worden overgeheveld. Volstaan die dividenden uit de T-Groep om zowel het Fonds ter bevordering van de Sociale Economie te financieren als het nieuw Vlaams Sociaal Investeringsfonds? Zijn ze voldoende of wordt het Vlaams Fonds ter bevordering van de Sociale Economie een beetje afgebouwd?

De voorzitter: Minister Van Brempt heeft het woord.

Minister Kathleen Van Brempt: Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, ik dank u voor de vele terechtere vragen. Ik zal het antwoord breder situeren omdat het ook de vraag was om een stand van zaken over de sector te krijgen, nu we in een economische recessie zijn terechtgekomen.

Het is belangrijk om een onderscheid te maken tussen de sociale werkplaatsen en de lokale diensteneconomie en

de beschutte werkplaatsen. De sociale werkplaatsen en de lokale diensteneconomie hebben, om voor de hand liggende redenen, minder 'last' van de recessie. Ik zeg niet dat er in uitgesteld relais geen effect zal zijn, maar ze zijn veel minder conjunctuurgevoelig en ze zijn veel meer verankerd in initiatieven van lokale overheden.

Dat is niet zo voor de beschutte werkplaatsen, die zeer conjunctuurgevoelig zijn. Dat hebben we aan hun resultaten van de afgelopen jaren gemerkt en dat merken we – helaas – ook vandaag. Voor de beschutte werkplaatsen zijn de signalen dus erg negatief.

U weet dat ik bijzonder veel aandacht heb voor de enclavewerking. Het is een heel goede manier om een link te leggen tussen de sociale economie en de reguliere economie. De enclavewerking is bijzonder sterk gereduceerd. De enclavewerking was in 2007 nog goed voor 12 procent van de gepresteerde uren. Het aantal uren economische werkloosheid neemt eveneens spectaculair toe. Voor het vierde kwartaal van 2008 noteerden we al een stijging van de uren economische werkloosheid met 10 procent ten opzichte van het tweede kwartaal 2008. En een korte steekproef bij de beschutte werkplaatsen leert dat het aantal uren economische werkloosheid in het eerste kwartaal van dit jaar nog hoger zal liggen.

Voor de doelgroepwerknemers komt deze economische werkloosheid dubbel hard aan. Ze zien niet alleen hun inkomsten sterk afnemen maar heel veel mensen hebben ook nood aan opvang, opvang die in de thuis-situatie geen evidentie is. Dit maakt de bijzondere situatie van deze problematiek heel erg duidelijk. Ze worden economisch werkloos, maar men moet in opvang voorzien, wat ook een factuur heeft.

In nauwe samenspraak met de sociale partners van de sector heb ik dan ook de beslissing genomen om voor de beschutte werkplaatsen een aantal acties op te zetten die deze sector moeten ondersteunen in deze economische crisis.

Vooreerst zal in de sector van de beschutte werkplaatsen massaal worden ingezet op opleidingen zowel voor de doelgroep als voor de omkadering. We maken hen niet zomaar economisch werkloos, maar we zorgen dat ze zinnig bezig blijven want opleidingen zijn bijzonder belangrijk. Dit is een dubbele winsituatie voor de doelgroep werknemers. Ze krijgen hun volledige loon uitbetaald voor deze dagen en ze krijgen de mogelijkheid om hun capaciteiten en competenties te versterken.

Voor de beschutte werkplaatsen voorzien we in de gewone tussenkomst voor de doelgroepwerknemers. Dat betekent wel dat er kleine kosten blijven voor de beschutte werkplaatsen ten aanzien van economische

werkloosheid. Deze extra opleidingen worden ook aan het omkaderend personeel aangeboden.

Momenteel is – via de restmiddelen van het Europees Sociaal Fonds (ESF) – een budget van 1 miljoen euro gereserveerd, wat goed is voor 80.000 opleidingsuren. Die gaan naar 3700 doelgroepwerknemers en naar 300 personeelsleden. Deze uren moeten ten laatste op 30 juni 2009 opgenomen worden. De middelen voor de beschutte werkplaatsen voor opleiding binnen het Vlaams Instituut voor Vorming en Opleiding (VIVO) kunnen op die manier verschoven worden naar het najaar. Dat betekent dat de beschutte werkplaatsen gedurende het hele jaar een totaalpakket opleiding kunnen aanbieden. Ondertussen wordt trouwens nog verder gezocht naar extra middelen voor opleiding.

Daarnaast wordt ook werk gemaakt van de nodige acties om de orderboekjes van de beschutte werkplaatsen opnieuw gevuld te krijgen. De koepel van de beschutte werkplaatsen heeft de opdracht gekregen om het segment van de overheid verder te onderzoeken. Ik ben ervan overtuigd dat hier nog mogelijke nieuwe opportuniteiten voor de sector liggen. Het segment overheid is minder conjunctuurgevoelig en binnen het segment zijn nog niet alle mogelijkheden voor de sociale economie uitgewerkt. Het is dus niet de bedoeling om te vissen in de al bestaande vijver aan werk, maar om andere mogelijkheden specifiek voor de beschutte werkplaatsen te zoeken, rekening houdend met de specifieke kenmerken van deze sector.

Dan is er de handleiding ‘Ontslag is de laatste optie’. Voor de individuele beschutte werkplaatsen waar wordt nagedacht over – al dan niet collectief – ontslag, wordt een handleiding opgesteld met alternatieven. Dit document wordt momenteel door de sociale partners voorbereid. Het zal vermoedelijk vastgelegd worden in een cao.

Nog een bijzonder groot probleem betreft de hoge kosten van de omkadering. De monitoren voeren een kernfunctie uit. Ze begeleiden immers de doelgroepmedewerkers op de werkvloer. Maar vanwege de economische werkloosheid van de doelgroep, kunnen ze op dit moment die kernfunctie van begeleiding niet uitvoeren. Aangezien de subsidie voor de monitor maar een kwart van de totale kosten dekt, moet elke werkplaats continu afwegen of het haalbaar blijft om de resterende kosten voor deze groep zelf te blijven bijpassen. Hoe langer de recessie duurt, hoe urgenter deze afweging wordt. De eerste ontslagen zijn dan ook een feit. We hebben weet van een 25-tal ontslagen over vier beschutte werkplaatsen. Zo dreigt veel expertise verloren te gaan die de beschutte werkplaatsen meer dan nodig gaan hebben wanneer de economie opnieuw aantrekt. We hebben er dan ook voor gekozen om voor deze groep in een extra loonsubsidie te voorzien. Hiervoor is geen extra budget nodig. Het wordt een soort vestzak-broekzakoperatie.

De besparingen die we doen door de economische werkloosheid, worden volledig opnieuw geïnvesteerd in de sector.

Een eerste berekening op basis van de gegevens van het Subsidieagentschap voor Werk en Sociale Economie en de Vlaamse Federatie van Beschutte Werkplaatsen (VLAB), leert dat we op een overschot komen van 10 tot 15 miljoen euro. Momenteel wordt er een subsidie-regeling per effectief voltijds tewerkgestelde monitor uitgewerkt van 1000 euro extra per maand wanneer aan bepaalde voorwaarden voldaan wordt, zoals de garantie op maximaal behoud van werkgelegenheid. Dat lijkt me de evidentie zelf. In een eerste fase wordt deze subsidie voor vier maanden toegekend, met mogelijke verlenging bij positieve evaluatie. Het voorziene budget is voor deze vier maanden 5,6 miljoen euro. Zoals u dus merkt, worden een hele reeks maatregelen in gang gezet om de beschutte werkplaatsen te behoeden voor een negatieve spiraal.

U hebt gevraagd naar de federale inspanningen. Ik kan hier enkel op antwoorden dat momenteel door de federale regering geen enkele concrete actie voor de beschutte werkplaatsen is opgezet. Sterker nog, momenteel houdt de federale regering zich blijkbaar zelfs niet aan al genomen engagementen ten aanzien van de sector. Ik verwijs naar een persbericht van de VLAB. De afgesproken indexering van de lagelooncomponent in de formule van de structurele vermindering voor de beschutte werkplaatsen is tot op vandaag nog niet aangepast aan de indexaanpassingen van 2008. Voor de beschutte werkplaatsen betekent dit op jaarbasis niet verwachte meerkosten van 4,3 miljoen euro.

Ik heb dit uiteraard al aangekaart heb bij de federale minister bevoegd voor Werk. Ik heb haar met aandrang gevraagd om deze aanpassing door te voeren, anders worden de Vlaamse inspanningen tenietgedaan door deze federale besparing.

Wat is de stand van zaken van het ontwerp van decreet over maatwerk? De doelstelling was om een nieuwe werkvorm te creëren. U weet dat we in deze legislatuur niet meer tot een effectief decreet zullen komen. Wel is ondertussen het principeakkoord, dat ook in deze commissie is besproken, op 7 januari 2009 officieel ondertekend door alle betrokken stakeholders. Dat is de beste garantie dat het eenheidsdecreet in de volgende legislatuur wordt uitgewerkt en uitgevoerd.

De grootste knelpunten worden momenteel met verhoogde inspanning aangepakt: de uniforme inschaling van de toekomstige doelgroep naargelang hun afstand tot de arbeidsmarkt. Hiervoor wordt momenteel een onderzoek uitgevoerd: met een instrumentarium dat door de sociale partners werd goedgekeurd, screenen

we een steekproef van de doelgroepwerknemers op een uniforme wijze.

Daarnaast blijven we met een federaal struikelblok zitten: onze visie op ondersteuningspakketten die de doelgroep volgen, moet ook op het federale niveau vertaald worden. Het heeft geen enkele zin om een uniform inschakelingsinstrument gekoppeld aan de subsidiëring te ontwikkelen, als dat niet gevolgd wordt op het federale vlak. De federale tussenkomsten zijn namelijk momenteel ook werkvormgericht, wat inhoudt dat een doelgroepwerker die uitstroomt uit een beschutte werkplaatsen of sociale werkplaats de federale tussenkomst verliest.

Momenteel ligt deze vraag nog altijd ter advies voor aan de Nationale Arbeidsraad (NAR). Tot op heden heeft de NAR zich niet over de opportuniteit van dit denkspoor uitgesproken. Aangezien we dit nodig hebben om te kunnen voortwerken, heb ik nogmaals gevraagd op korte termijn een standpunt te krijgen.

Het spreekt voor zich dat we, naast ons streven naar een nieuw decreet, ook de problemen, de aandachtspunten en de vragen van elk der betrokken sectoren niet uit het oog mogen verliezen. We houden hierbij in de mate van het mogelijke rekening met het toekomstige kader. Ik denk in dit verband onder meer aan de middelen die we ter compensatie van de meerkost door de verhoging van het gewaarborgd minimuminkomen verkrijgen. De verdeling is voor de beschutte en de sociale werkplaatsen op dezelfde manier gebeurd.

Tot slot is me gevraagd naar een evaluatie van de jobaangroei in de beschutte werkplaatsen. Een blik op de werkgelegenheidscijfers leidt tot de vaststelling dat in de loop van deze legislatuur een substantiële toename van de tewerkstelling van personen met een handicap is gerealiseerd. Het aantal tewerkgestelde doelgroepwerknemers in de sector van de beschutte werkplaatsen is in de periode 2004-2007 met 7,4 procent of van 14.477 personen tot 15.554 personen toegenomen. In voltijdse equivalenten bedraagt de toename zelfs 10,2 procent.

Voor de beschutte werkplaatsen is voorzien in een Vlaamse programmatie die het maximaal aantal gesubsidieerde plaatsen voor de doelgroepwerknemers bepaalt. Op mijn voorstel heeft de Vlaamse Regering eveneens voorzien in een stijging van deze programmatie en van de daaraan gekoppelde budgetten. Die stijging is versneld doorgevoerd op het ogenblik dat de werkgelegenheid nog kon worden gerealiseerd. We wisten immers dat de terugval zou komen.

Een blik op de globale tewerkstellingsgraad van personen met een arbeidshandicap leert ons dat de algemene arbeidsdeelname van mensen met een handicap of met langdurige gezondheidsproblemen tussen 2002 en 2007

is gestegen. Dit is onder meer aan de bijkomende tewerkstellingsplaatsen in de beschutte werkplaatsen te wijten. In absolute aantallen zijn tijdens die periode ongeveer 20.000 personen met een arbeidshandicap aan het werk. Dit zijn er jaarlijks gemiddeld 4000 meer. Hoewel deze ontwikkeling positief is, blijft ze aan de onderkant van het voorziene groeiscenario. Dit is dan ook ruim onvoldoende om de grote vraag naar werk van personen met een handicap op te vangen. Dit zal tijdens de komende legislatuur dan ook blijvende aandacht vergen.

Wat de bijkomende vraag over het Kringloopfonds en over het Sociaal Investeringsfonds (SIF) betreft, kan ik melden dat dit volledig wordt uitgevoerd. We onderhandelen met de PMV over een samenwerkingsakkoord. De inhoud van dit akkoord zal in maart 2009 aan de Vlaamse Regering worden meegedeeld.

We zijn met een startkapitaal van 7 miljoen euro begonnen. Dit kapitaal zal door middel van de dividenden van T-Groep verder worden aangedikt. De consequentie is duidelijk. Die middelen zullen niet meer naar het Vlaams Fonds ter bevordering van de Sociale Economie gaan. Dat is de keuze die we hebben gemaakt. Die middelen zullen in het SIF worden geïnvesteerd. Momenteel gaat het om 1,5 miljoen euro aan dividenden. Met betrekking tot de grootte van toekomstige bedragen durf ik mijn hand niet in het vuur te steken. Allicht zal T-Groep ook de gevolgen van de huidige economische recessie ondervinden. We zullen dit op de voet monitoren. Voorlopig is dit alleszins in orde. Het SIF zal van T-Groep 1,5 miljoen euro aan dividenden ontvangen.

De voorzitter: De heer Van Malderen heeft het woord.

De heer Bart Van Malderen: Ik dank de minister voor haar uitgebreid antwoord. Het effect van de crisis verplaatst zich duidelijk. We hebben het in deze commissie en tijdens plenaire vergaderingen al uitgebreid gehad over de invloed van de financiële crisis op de reële economie. We stellen vast dat de beschutte werkplaatsen in die neerwaartse spiraal worden meegesleurd. Het gevolg is dat de problematiek van de opvang van personen met een handicap die in andere omstandigheden een dagbesteding zouden hebben, hier ook bij komt kijken. Dit is een opmerkelijke vaststelling. Het effect van de financiële en economische crisis is een verhoogde vraag naar zorg en omkadering in de welzijnssector. Volgens mij zijn we ons nog onvoldoende van dit aspect bewust. Het is alleszins goed dat dit hier even worden gesignaleerd. Ik heb me in elk geval voorgenomen minister Heeren zo snel mogelijk te polsen.

De minister heeft volgens het boekje maatregelen genomen. Ze zet in op de structurele verbetering van de competenties van de mensen in de sector. Het gaat om een vrij massale maatregel. Maar liefst een op vier

werknemers in de sector zullen een opleiding kunnen volgen. De minister heeft terecht verwezen naar de door het VIVO geboden mogelijkheid om deze hefboom nog bijkomend te versterken. Door nieuwe niches, bijvoorbeeld bij de overheid, aan te boren, wil de minister innovaties in de sector stimuleren. Dit evolueert zeker in de goede richting. Het vermijden van ontslagen is broodnodig. Elk ontslag diept de huidige crisis immers nog verder uit.

Wat de monitoren in de beschutte werkplaatsen betreft, heeft de minister terecht de vinger op de wonde gelegd. Eigenlijk betreft het hier een zeer specifieke functie, die niet kan worden vergeleken met wat anderen doen. Het zijn geen opvoeders, klassieke meestergasten of ploegbazen. Het gaat hier om een specifieke werkvorm. Eenmaal die mensen worden gedwongen de sector te verlaten, zullen ze, vanwege hun grote ervaring en competenties, allicht snel elders aan de slag kunnen. Hierdoor zijn ze, minstens tijdelijk, voor deze sector verloren. De minister besteedt hier terecht aandacht aan.

Het contrast met de houding van de federale regering is groot. Wie het rekensommetje maakt, zal vaststellen dat alle inspanningen van de minister worden tenietgedaan door het feit dat de tijdens een vorig interprofessioneel akkoord aangegane engagementen niet worden nageleefd. Dat heeft niets te maken met de problemen die nu op tafel liggen. Het gaat om engagementen die tot een vorig interprofessioneel akkoord behoren. Dat die engagementen niet worden nageleefd, is niet minder dan schandalig. De sector wordt gewurgd. De federale regering gaat ervan uit dat iemand anders haar rekeningen zal betalen. Dit is echt onverantwoord bestuur.

De voorzitter: De heer Van den Heuvel heeft het woord.

De heer Koen Van den Heuvel: Ik heb nog een vraagje. Zal het Fonds ter bevordering van de Sociale Economie nog over voldoende middelen beschikken of zal dit fonds worden afgebouwd?

Minister Kathleen Van Brempt: Ik wil daarover zeer duidelijk zijn. We hebben met pijn in het hart een politieke keuze gemaakt. Ik zie dat die middelen tot knappe resultaten en tot innovatie in de sector leiden. Aangezien het een politieke prioriteit betreft, hebben we beslist het op deze manier op te lossen.

De voorzitter: De heer Laurys heeft het woord.

De heer Jan Laurys: Mijnheer de voorzitter, ik heb op 23 september 2008 een vraag om uitleg over de solidariserende van de reserves van de beschutte werkplaatsen ingediend. Ik heb die vraag laten uitstellen. Het is trouwens mijn bedoeling ze weer in te trekken. In de marge van deze discussie wil ik toch nog even een vraag stellen.

Ik weet dat de onderhandelingen met de verschillende partners aan de gang zijn. Er wordt naar een oplossing

gestreefd. Sommige beschutte werkplaatsen beschikken over bepaalde reserves. Eigenlijk gaat het om fondsen. Het is de bedoeling die fondsen op een of andere manier te activeren. Op die manier zouden ze de hele sector ten goede komen. Deze fondsen dateren nog van voor de tijd van het Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden (VIPA). Het gaat om investeringssubsidies die de beschutte werkplaatsen in het eigen vermogen hebben moeten inschrijven. Ik heb begrepen dat de onderhandelingen volop aan de gang zijn. Wat is de stand van zaken?

Minister Kathleen Van Brempt: Ik kan niet op de conclusies vooruitlopen. Ik heb daarnet de inhoud van het relanceplan voor de sector uit de doeken gedaan. We hebben het resterende geld gebruikt om een pak initiatieven te nemen. Vanwege de economische recessie en de daaruit voortvloeiende economische werkloosheid herinvesteren we in de sector. Dat is eigenlijk een heel goede zaak.

Er komt ook extra geld voor investeringen. We doen als overheid – terecht – heel wat voor de sector. Ik verwacht – en ik weet dat het delicaat is want het gaat niet om geld van de hele sector, maar van een aantal beschutte werkplaatsen – in overleg en in consensus met de sector, dat ook de sector inspanningen doet op een gesolidariseerde manier. We mogen dit vragen. Dit is geen gewone economische sector. Dit is bij uitstek een solidaire economische sector.

Ik wacht nu de voorstellen van de sector af. We zullen die bekijken, maar ik sta open voor alle suggesties. Ik heb zeker oor voor argumenten die zeggen dat een deel van het geld nodig is voor investeringen. Ik sta er met een heel open geest tegenover, maar ik ben wel vragende partij voor een solidaire aanwending van die middelen. Het is nu het moment om ze aan te wenden. Ik krijg net van mijn medewerker een persbericht te lezen. Er zijn heel wat beschutte werkplaatsen die echt in de problemen komen. We doen wat we kunnen, maar niet alleen wij zullen inspanningen doen, ook anderen. Ik verwacht dus een van de volgende weken een voorstel.

De voorzitter: Het incident is gesloten.
